

Med hensyn til partikelfiltrene har vi selv for længe siden foreslået, at man påmonterede de partikelfiltre, for det kunne vi godt regne ud var en god idé, længe før Lomborg kiggede på spørgsmålet. Vi har fremsat forslag om det, men dem har bl.a. Venstre og regeringen stemt ned.

Vi synes ikke, vores sag bliver særlig styrket af, at Lomborg nu har beregnet noget, for ham har vi ikke megen tillid til på grund af alle de fejl, han har lavet. Men hvis statsministeren har så megen tillid til ham, betyder det så, at regeringen nu vil støtte vores forslag om at montere partikelfiltre på bilerne? Det ville da være interessant.

Så er der endelig spørgsmålet om arbejdsplanen. Jeg vil gentage, at det er synd for miljøministeren, for nu skal vi spørge ham, hvorfor instituttet får flere penge, selv om det ikke engang kan lave sine arbejdsplaner og fortælle, hvad det er, det beskæftiger sig med. Men det kan miljøministeren ikke svare på, for han har ikke været en del af beslutningsprocessen, så kunne vi ikke få den ansvarlige til at melde sig, så vi kunne stille spørgsmålene de rigtige steder og få nogle svar på, hvorfor der er bevilget penge til instituttet?

Keld Albrechtsen (EL):

Statsministeren har jo ikke været i stand til at tilbagevise den mistanke, vi har om, at beslutningen i realiteten er truffet i Statsministeriet og eventuelt sammen med Finansministeriet, men uden om Miljøministeriet. Det har statsministeren ikke kunnet tilbagevise.

Statsministeren har simpelt hen ikke villet svare på, hvilken rolle han selv har haft i sagen. Men hvis det er sådan – og det må vi jo antage – at det er statsministeren, der reelt har truffet beslutningen, er det da bemærkelsesværdigt, hvis statsministeren overhovedet ikke har noget kendskab til, hvilken kvalitet eller mangel på kvalitet arbejdet på instituttet er behæftet med.

Kl. 14.50

Det kan ikke være rigtigt, at statsministeren ikke er klar over, at den rapport, som kom om dåserne, er behæftet med stribevis af fejl. Det er jo det konkrete, som vi kender, og jeg vil sige til statsministeren, at det er ikke afgørende for os, om der kommer en rapport, hvis konklusioner vi er politisk enige i. Det afgørende er, at vi har set, at instituttet ikke lever op til de krav, man må stille til et institut, der skal beskæftige sig med miljøvurdering.

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Det forekommer mig, at vi kører meget i ring lige nu, for spørgsmålene dækker jo i virkeligheden stadig bare over, at oppositionen ikke bryder sig om lederen af instituttet, og at oppositionen ikke bryder sig om de rapporter, de læser. Det er dét, det handler om.

Regeringen synes, det er relevant at have et institut, som foretager en systematisk vurdering af, hvordan vi får mest muligt miljø for pengene. Jeg forlanger ikke, at man skal være enig i alle de rapporter, der kommer. Jeg forbeholder mig også retten til en gang imellem at være uenig, men jeg synes, det er sundt for den danske miljødebat, at der kommer nogle bud på, hvor vi med størst mulig effekt kan bruge pengene til miljøformål.

Jeg må klart afvise fru Pernille Blach Hansens påstand om, at instituttet ikke skulle have orden i sine ting. Det foreligger der i hvert fald ikke noget om over for mig, men det må fru Pernille Blach Hansen tale med miljøministeren om.

Så kan jeg kun sige til hr. Keld Albrechtsen, at når regeringen fremlægger forslag under en finanslovforhandling, vil det jo typisk være finansministeren, der gør det, og det gør finansministeren selvfølgelig på den samlede regerings vegne. Sådan er det.

Pernille Blach Hansen (S):

Jeg synes, det er dybt betænkeligt, at der den 31. oktober kom to meget graverende informationer frem om Institut for Miljøvurdering. Først sender miljøministerens departementschef et brev, hvori der bl.a. står:

»Jeg har drøftet sagen med ministeren, og vi er enige om, at det er på høje tid, at arbejdsprogrammet bringes på plads.«

Det er da et meget, meget kraftigt vink med en vognstang om, at der ikke har været orden i instituttets sager.

Det andet, der sker nøjagtig samme dag, er, at Miljøstyrelsen udsender en pressemeddelelse på en side, som påpeger klare fejl i en rapport fra instituttet. Og hvad sker der så? Jo, på baggrund af disse to kritiske røster beslutter regeringen 4 dage efter at tilføre instituttet en forøgelse på 50 pct. af dets bevilling!

Jeg synes, statsministeren skylder os et svar med den faglige begrundelse for, at man vælger at tilføre Institut for Miljøvurdering flere penge, og det er faktisk det, der er spurgt om i spørgsmålet her. Det er ikke noget politisk om, at regeringen har et ønske om dette og hint, det er sag-